

Publicerad 2010-06-04 21:21 av Jenny E.

Vindstilla

Här sitter
jag nu igen och
undrar hur det kunde bli så här

Det är ju alltid jag som varit starkast, har klivit
över lik, färdats över hav
bara för min egen skull

Men vad är kvar sen, när
man inte har någon att bevisa
Saker & ting för

Jag kan bara hävda mig
inför mig själv

Väntar på någonting och
egentligen är jag nog ganska avtrubbad Men!
Vart är den som kan ta mig med storm, för
en gångs skull
Den
som
Längtar Jag längtar
efter storm

För jag själv har ingen
vind kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jenny E. med Poeter.se id #30063 innehar upphovsrätten